

Novi Zakon o općem upravnom postupku i posebni upravni postupci

*Boris Ljubanović**

Nakon prvog izvješća o stanju posebnih upravnih postupaka iz 2006. donesen je ili izmijenjen niz zakona te se broj takvih postupaka povećao sa 65 na preko 100. U međuvremenu je donesen novi Zakon o općem upravnom postupku, koji nažalost nije usvojio neka od predloženih rješenja za redukciju specijalnih upravnih procedura. Zato ne preostaje drugo nego da se formira stručna radna skupina koja bi sustavno pratila stvaranje novih propisa i predlagala redukciju posebnih postupaka na prihvatljivu razinu.

Ključne riječi: Zakon o općem upravnom postupku – Hrvatska, posebni upravni postupci, nomotehnika, pravna sigurnost

I. Uvod

U siječnju 2006. izrađeno je izvješće o normiranju općeg i posebnih upravnih postupaka. Trebalo je istražiti koliko posebnih upravnih postupaka u

* Dr. sc. Boris Ljubanović, docent na Katedri za upravno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta Josipa Juraja Strossmayera u Osijeku (Assistant Professor at the Chair of Administrative Law, Faculty of Law, University Josip Juraj Strossmayer, Osijek, Croatia)

to vrijeme postoji u Hrvatskoj, tj. koliko zakona sadržava posebne postupovne odredbe kojima se odstupa od Zakona o općem upravnom postupku (dalje: prijašnji ZUP). Na osnovi dobivenih rezultata trebalo je procijeniti mogućnost redukcije posebnih upravnih postupaka nakon donošenja novog ZUP-a. Istraživanje je pokazalo da u Hrvatskoj postoji čak 65 zakona koji reguliraju pojedino upravno područje ili neke dijelove iz tog područja (tzv. materijalni zakoni) koji, uz odredbe materijalnopravne naravi, sadržavaju i posebne postupovne odredbe. S obzirom na to konstatirano je da se ne ostvaruje ograničenje propisano prijašnjim ZUP-om, naime da se pojedina pitanja postupka za određeno upravno područje posebnim zakonom uređuju drukčije nego što je propisano općim upravnim postupkom samo kad je to nužno za postupanje u tom upravnom području.

Naglašeno je da mnogobrojna posebna proceduralna pravila, s izrečenim obilježjima, stvaraju pravnu nesigurnost, omogućuju samovoljno (arbitrarno) postupanje državnih tijela i drugih pravnih osoba s javnim ovlastima te ne osiguravaju pravnu zaštitu na području upravnopravnih odnosa (Ljubanović, 2006).

II. Novi Zakon o općem upravnom postupku iz 2009.

Novi ZUP donesen je 2009. Sadržava mnoge odredbe koje bi mogle utjecati na buduće normiranje pojedinih pitanja upravnog postupka u posebnim zakonima, osobito u smislu da će takvog normiranja biti znatno manje. Odredbe novoga ZUP-a koje se neposredno odnose na moguće drukčije normiranje određenih pitanja upravnog postupka jesu odredbe čl. 3/1. i čl. 102. Neke druge odredbe novoga ZUP-a predviđaju mogućnost da se posebnim zakonima urede određena postupovna pitanja.

Po čl. 3/1. novoga ZUP-a, on se primjenjuje u postupanju u svim upravnim stvarima. Samo se pojedina pitanja upravnog postupka mogu zakonom urediti drukčije, ako je to nužno za postupanje u pojedinim upravnim područjima te ako to nije protivno temeljnim odredbama i svrsi ovoga zakona.

Pravilo je, dakle, da se novi ZUP primjenjuje u postupanju u svim upravnim stvarima. Ali je odmah potom otvorena mogućnost odstupanja od toga pravila, pod uvjetima koji su gotovo identični onima predviđenim u starom ZUP-u. Razlika je jedino ta što prema starom ZUP-u moguće drukčije uređenje nekog postupovnog pitanja ne smije biti »protivno na-

čelima samog Zakona o općem upravnom postupku«, a po novom ZUP-u spomenuto drukčije uređenje ne smije biti »protivno temeljnim odredbama i svrsi ovoga Zakona«.

U pogledu tog uvjeta, treba uzeti da su temeljne odredbe prije svega one koje određuju subjekte koji postupaju po pravilima upravnog postupka (čl. 1.), definiraju pojam upravne stvari (čl. 2.), normiraju primjenu postupovnih pravila (čl. 3.), usvajaju načelo zakonitosti (čl. 5.), razmjernosti (čl. 6.), samostalnosti i slobodne ocjene dokaza (čl. 9.), učinkovitosti i ekonomičnosti (čl. 10.), pristupa podacima i zaštite podataka (čl. 11.) te načelo zaštite stečenih prava stranaka (čl. 13.), a zatim i one odredbe koje propisuju pravo na pokretanje upravnog spora (čl. 12/2.), tzv. jedinstveno upravno mjesto (čl. 22.), službenu uporabu jezika i pisma (čl. 14.), slučajeve kada više javnopravnih tijela sudjeluje u rješavanju upravne stvari (čl. 21.) te obveznost pravila o stvarnoj i mjesnoj nadležnosti (čl. 17.).

Svrha novoga ZUP-a koja mora doći do izražaja i pri drukčijem uređenju određenih pitanja upravnog postupka jest »prije svega jedinstveno upravno postupanje i pojednostavljenje upravnog postupka, preglednost rješavanja i učinkovito ostvarivanje prava građana i drugih stranaka u postupku« (Obrazloženje novog ZUP-a, str. 68).

Novi ZUP jasno i nedvosmisleno određuje da se po njegovim pravilima postupa i rješava u svim upravnim stvarima. No, istodobno uvažava okolnost da možda ipak ne rješava na odgovarajući način sva pitanja postupka u svim upravnim područjima. Stoga i dalje predviđa kao moguće da se pojedina postupovna pitanja u pojedinim upravnim područjima, uz uvjete koje za to propisuje posebnim zakonom, urede na način različit od onoga što donosi novi ZUP.

U čl. 102. koji ima naslov Predmnjeva usvajanja zahtjeva stranke novi ZUP propisuje: »Kad je to predviđeno zakonom, smatrat će se da je zahtjev stranke usvojen ako javnopravno tijelo, u postupku pokrenutom na uredan zahtjev stranke u kojem je ovlašteno neposredno riješiti upravnu stvar, ne donese rješenje u propisanom roku. Stranka ima pravo tražiti da javnopravno tijelo donese rješenje kojim se utvrđuje da je zahtjev stranke usvojen. Javnopravno tijelo dužno je izdati takvo rješenje u roku od osam dana od dana traženja stranke.«

Tom odredbom prepušteno je tzv. materijalnim zakonima koji reguliraju stanovita upravna područja uređenje točno određenog pitanja postupka koje nije uredio novi ZUP, naime u kojim se slučajevima ima smatrati da je zbog nedonošenja rješenja u propisanom roku od javnopravnih tijela, koja imaju ovlast neposredno riješiti upravnu stvar, uredan zahtjev stanke usvojen.

Ovdje je riječ o tzv. šutnji uprave, zasebnom slučaju kad o urednom zahtjevu stranke nadležno upravno tijelo nije donijelo i dostavilo rješenje u propisanom roku, ni pozitivno ni negativno, već naprosto šuti. Zakonodavac je dužan zaštititi stranku kada uprava šuti, jer zbog pasivnosti upravnog tijela ona ne može ostvariti neko svoje pravo. Pritom, šutnju uprave zakon može riješiti na dva načina: pozitivno, naime da je zahtjev stranke usvojen, ili negativno, tj. da je zahtjev stranke odbijen. U prvom se slučaju presumira da šutnja uprave znači usvajanje zahtjeva stranke (tzv. pozitivna ili afirmativna presumpcija kao posljedica šutnje), a u drugom da šutanja znači odbijanje zahtjeva (tzv. negativna presumpcija kao posljedica šutnje).

U čl. 105/2. novi ZUP određuje: »Stranka može izjaviti žalbu i kad rješenje nije doneseno u zakonom propisanom roku.« Na taj je način zadržana tzv. negativna presumpcija u slučaju šutnje prvostupanjskog tijela, koju poznaje i prijašnji ZUP (u čl. 218/2.). Šutnja prvostupanjskog tijela tumači se kao odbijanje zahtjeva, pa stoga stranka ima pravo izjaviti žalbu.

Odredba čl. 102. novina je u hrvatskom upravnom postupovnom pravu. Tom je odredbom, pored već tradicionalne negativne presumpcije kad uprava šuti, predviđena mogućnost zakonskog propisivanja i slučajeva u kojima važi pozitivna presumpcija kao posljedica šutnje uprave ili, prema terminologiji novog ZUP-a, »predmnjeva usvajanja zahtjeva stranke«. U tim slučajevima jača zaštita stranke, jer se uzima da je njezin zahtjev usvojen. Razumije se da bi zaštita stranke bila izvjesna i najveća kad bi sam novi ZUP propisao pozitivnu presumpciju u svim slučajevima šutnje javnopravnog tijela koje ima ovlast neposredno riješiti odnosne slučajeve. Zakonodavac je, očigledno, smatrao da bi takva generalna odredba, s obzirom na sadašnje stanje, zapravo zapuštenost upravnih tijela, bila preuranjena i neprihvatljiva. No problem koji se ovdje može pojaviti sastoji se u tome da će upravna tijela izbjegavati predlagati, u zakonima iz svog resora, slučajeve u kojima se njihova šutanja tumači kao da je zahtjev stranke usvojen ili da će takve slučajeve predlagati bez ikakvih kriterija i neujednačeno. Zbog toga je središnja tijela državne uprave potrebno obvezati da potiču i usklađuju primjenu odredbe čl. 102.

Novi ZUP sadržava i druge odredbe kojima uređenje određenog pitanja prepušta posebnim zakonima. Tako prema čl. 103/1.: »Javnopravno tijelo može stranci jamčiti stjecanje određenog prava, kad je to propisano zakonom«. Prema čl. 150/1., »Javnopravno tijelo i stranka sklopit će upravni ugovor o izvršenju prava i obveza utvrđenih u rješenju kojim je riješena upravna stvar, ako je zakonom propisano sklapanje takvog ugovora«.

Na posebne se upravne postupke neposredno odnosila i odredba čl. 169. Konačnog prijedloga novog ZUP-a, koja je u posljednjem trenutku izostavljena. Prema toj odredbi, središnja tijela državne uprave imala bi zadaću preispitati nužnost postojanja posebnih upravnih postupaka odnosno određenih posebnih postupovnih odredbi u pojedinim upravnim područjima, a Vlada zadaću predložiti njihovo usklađenje s odredbama novog ZUP-a najkasnije šest mjeseci od dana njegova stupanja na snagu. Tu je odredbu trebalo zadržati u tekstu novog ZUP-a, ali je ona nažalost izostala.

III. Pregled posebnih upravnih postupaka

Od prvog izvješća iz 2006. broj materijalnih zakona koji normirajući stanovito upravno područje ili dijelove toga područja sadržavaju i posebna postupovna pravila povećao se na preko stotinu. Svi ti posebni upravni postupci ustanovljeni su, kao i oni prije njih, za vrijeme važenja prijašnjeg ZUP-a (novi je stupio na snagu 1. siječnja 2010.). Tako je nastavljena tradicija donošenja sve većeg broja posebnih upravnih postupaka, što dovodi u pitanje opći karakter općeg upravnog postupka. Nedostaci posebnih upravnih postupaka postoje i dalje, što dakako onemogućuje pravnu sigurnost jer stranka u upravnom postupku, odnosno građanin kao subjekt prava, ne može predvidjeti kako će reagirati službene osobe i upravna tijela na njegove zahtjeve.

Novi materijalni zakoni donose manji broj upravnopostupovnih odredbi koje neznatno odstupaju od prijašnjeg ZUP-a. Iznimka je Opći porezni zakon iz 2008. koji detaljno normira posebni porezni postupak. Zato u prvoj skupini materijalnih zakona ostaju i dalje isti zakoni navedeni u izvješću iz 2006., s Općim poreznim zakonom iz 2008. To su zakoni koji imaju brojna postupovna pravila kojima se znatno odstupa od općeg upravnog postupka, odnosno njima se uređuju pitanja koja općim upravnim postupkom nisu uređena. U tu je skupinu uključeno ukupno trinaest zakona: Carinski zakon, Opći porezni zakon, Pomorski zakonik, Obiteljski zakon, Zakon o prostornom uređenju i gradnji, Zakon o mirovinskom osiguranju, Zakon o Državnom inspektoratu, Zakon o priznavanju istovrijednosti stranih školskih svjedodžbi i diploma, Zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji, Zakon o zdravstvenom osiguranju, Zakon o komasaciji, Zakon o izvlaštenju i Zakon o patentu.

U drugu, znatno brojniju skupinu spadaju svi preostali zakoni (v. prilog) koji sadržavaju manji broj postupovnih odredbi, tako da su i odstupanja od općeg upravnog postupka znatno manja.

I dalje naime ne postoji tijelo, odnosno stručna radna skupina sa zadaćom usklađivanja djelatnosti pisanja posebnih upravnih postupaka, osobito u smislu uvažavanja okvira za te postupke predviđene općim upravnim zakonskim odredbama.

Zbog svega toga predstoje složeni poslovi usuglašavanja mnogobrojnih posebnih upravnih postupaka s novim ZUP-om te s tim u svezi ostvarivanja njegova zahtjeva da postupanje po njemu u svim upravnim stvarima bude prevladavajuće. S obzirom na to da uvažava pravnu stečevinu Europske unije i standarde moderne javne uprave, s opravdanjem se može očekivati da će novi ZUP pozitivno utjecati na normiranje određenih pitanja upravnog postupka posebnim zakonima, poglavito na način da će potreba za takvim normiranjem u usporedbi sa sadašnjim stanjem biti neusporedivo manje.

Postoje, međutim, upravna područja u kojima neće biti moguće provesti opću odredbu iz čl. 3/1. novog ZUP-a. Prvenstveno se to odnosi na područje poreza, carina, patenta i gradnje. Brojni i specifični propisi materijalnog prava tih upravnih područja diktiraju specifične propise postupovnog prava. Naime, ti upravni postupci moraju biti uređeni na način koji omogućuje ostvarenje bitnih, materijalnih propisa, a to znači i postizanje funkcionalnog jedinstva između rečena dva dijela prava iz tih područja – materijalnog i postupovnog.

U postupcima usuglašavanja s novim ZUP-om posebno će trebati ustrajati na zakonskom propisivanju sklapanja upravnih ugovora, prema čl. 150/1. novog ZUP-a, kao i propisivanju slučajeva u kojima će se smatrati da je zahtjev stranke usvojen ako javnopravno tijelo, u postupku pokrenutom na uredan zahtjev stranke u kojem je ovlašteno neposredno riješiti upravnu stvar, ne donese rješenje u propisanom roku (čl. 102/1. novog ZUP-a). To ne mogu i ne smiju biti propisi kojima se nitko ne osjeća obvezan, koji ostaju samo mrtvo slovo na papiru. Zanimljivo je da Zakon o udrugama iz 2001. u čl. 17/1. propisuje: »Ako ured državne uprave ne donese rješenje o upisu u registar udruga u roku od 30 dana od dana predaje urednog zahtjeva, smatrat će se da je udruga upisana u registar idućeg dana nakon proteka toga roka». Na taj je način navedeni Zakon propisao slučaj tzv. pozitivne ili afirmativne presumpcije kao posljedice šutnje uprave te preduhitrio ono što će gotovo desetljeće poslije novim ZUP-om biti predviđeno tek kao mogućnost odnosno postati stvarnost ako to neki drugi zakon propiše.

Predlaže se da Vlada ili Ministarstvo uprave osnuje stručnu radnu skupinu koja će imati obvezu usklađivanja važećih posebnih upravnih postupaka s

novim ZUP-om te razmatrati i davati stručno mišljenje u budućim slučajevima normiranja tih postupaka u pojedinim zakonima.

Literatura

Ljubanović, Boris (2006) Posebni upravni postupci u Republici Hrvatskoj. Hrvatska javna uprava 6(3): 5–22.

Popis važećih hrvatskih propisa koji sadržavaju posebne upravnopostupovne odredbe (novi propisi odnosno novele označeni su kurzivom)

Carinski zakon (NN 78/99, 94/99, 117/99, 73/00, 92/01, 47/03, 140/05 138/06, 60/08, 45/09)

Uredba za provedbu Carinskog zakona (NN 161/03, 69/06, 5/07, 70/08, 76/09)

Pravilnik o uporabi obrazaca pri provedbi cariskog postupka (NN 176/93)

Zakon o carinskoj službi (NN 83/09)

Opći porezni zakon (NN 127/00, 86/01, 150/02, 147/08 – novi zakon)

Pomorski zakonik (NN 181/04, 76/07, 146/08)

Obiteljski zakon (NN 116/03, 17/04, 136/04, 107/07)

Pravilnik o načinu vođenja očevidnika i dokumentacije u svezi s poslovima centra za socijalnu skrb u području primjene Obiteljskog zakona o roditeljima i djeci (NN 155/05, 81/06)

Zakon o priznavanju istovrijednosti stranih školskih svjedodžbi i diploma (NN 57/96)

Zakon o mirovinskom osiguranju (NN 102/98, 71/99, 127/00, 59/01, 109/01, 147/02, 117/03, 30/04, 177/04, 92/05, 79/07, 35/08)

Zakon o zdravstvenom osiguranju (NN 94/01, 88/02, 149/02., 117/03, 30/04, 177/04)

Zakon o obveznom zdravstvenom osiguranju (NN 85/06, 105/06, 118/06, 111/07, 35/08, 150/08 – novi zakon, 94/09, 153/09)

Zakon o međunarodnim mjerama ograničavanja (NN 139/08)

Zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji (NN 174/04, 92/05, 107/07, 65/09, 137/09)

Pravilnik o iznosu troškova pogreba iz članka 104. Zakona o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji (NN, 43/05, 41/09)

Zakon o komasaciji (NN 10/79, 21/84, 5/87)

Zakon o izvlaštenju (NN 9/94, 35/94, 79/06)

- Zakon o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine (NN 92/96, 92/99, 80/02, 81/02)
- Zakon o zaštiti tržišnog natjecanja (NN 79/09)*
- Zakon o patentu (NN 173/03, 87/05, 76/07, 30/09)
- Zakon o žigu (NN 173/03, 76/07, 30/09)*
- Zakon o prostornom uređenju i gradnji (NN 76/07, 38/09)*
- Zakon o arhitektonskim i inženjerskim poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i gradnji (NN 152/08)*
- Zakon o postupanju i uvjetima gradnje radi poticanja ulaganja (NN 69/09)*
- Zakon o državnim službenicima (NN 92/05, 142/06, 77/07, 107/07, 27/08)
- Zakon o socijalnoj skrbi (NN 73/97, 27/01, 59/01, 82/01, 103/03, 44/06, 79/07)
- Zakon o elektroničkom potpisu (NN 10/02, 80/08)
- Zakon o elektroničkim komunikacijama (NN 73/08)*
- Zakon o privatnim detektivima (NN 24/09)*
- Zakon o osobnom identifikacijskom broju (NN 60/08)*
- Zakon o posredovanju u prometu nekretnina (NN 107/07)*
- Zakon o novčanoj naknadi žrtvama kaznenih djela (NN 80/08)*
- Zakon o hrvatskom državljanstvu (NN 53/91, 28/92, 113/93)
- Zakon o azilu (NN 103/03 – novi zakon 79/07)
- Zakon o civilnoj službi (NN 25/03)
- Zakon o zapošljavanju (NN 56/96, 82/01, 114/01)
- Zakon o rudarstvu (NN 75/09)*
- Zakon o potrošačkom kreditiranju (NN 75/09)*
- Zakon o pravu na pristup informacijama (NN 172/03)
- Ovršni zakon (NN 57/96)
- Zakon o obeštećenju radnika profesionalno izloženih azbestu (NN 79/07)*
- Zakon o telekomunikacijama (NN 76/99, 128/99, 68/01, 109/01, 122/03, 177/03, 60/04, 70/05)
- Zakon o mjeriteljstvu (NN 163/03)
- Zakon o obavljanju geodetske djelatnosti (NN 152/08)*
- Zakon o žičarama za prijevoz osoba (NN 79/07)*
- Zakon o prijevozu opasnih tvari (NN 79/07)*
- Zakon o Agenciji za regulaciju tržišta željezničkih usluga (NN 79/07)*
- Zakon o udomiteljstvu (NN 79/07)*
- Zakon o Državnom inspektoratu (NN 116/08, 123/08)
- Zakon o obnovi (NN 24/96, 54/96, 87/96, 57/00, 38/09)
- Zakon o zdravstvenoj ispravnosti i zdravstvenom nadzoru nad namirnicama i predmetima opće uporabe (NN 1/97, 128/99)
- Zakon o industrijskom dizajnu (NN 173/03, 76/07)

- Zakon o hrani (NN 117/03 – *novi zakon* – 46/07)
Zakon o tržištu plina (NN 46/07)
Zakon o elektroničkim medijima (NN 153/09 – *novi zakon*)
Zakon o doplatku za djecu (NN 94/01, 138/06, 107/07)
Zakon o upravnim pristojbama (NN 8/96, 95/97, 131/97, 68/98, 163/03, 17/04, 150/05, 60/08)
Zakon o upravnim pristojbama u području prava industrijskog vlasništva (NN 55/96, 59/96, 64/00, 160/04, 62/08, 30/09)
Zakon o posredovanju pri zapošljavanju i pravima za vrijeme nezaposlenosti (NN 32/02, 86/02, 114/03, 151/03, 94/09)
Zakon o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju osoba s invaliditetom (NN 143/02)
Zakon o reviziji pretvorbe i privatizacije (NN. 44/01, 143/02, 189/04, 105/05, 115/05)
Zakon o reviziji (NN 146/05, 139/08)
Zakon o udžbenicima za osnovnu i srednju školu (NN 36/06, 152/08, 86/09)
Zakon o sudovima (NN 150/05, 16/07, 113/08, 153/09)
Zakon o sustavu državne uprave (NN 190/03, 199/03, 79/07)
Zakon o zdravstvenoj zaštiti (NN 150/08)
Zakon o državnim potporama (NN 140/05)
Zakon o državnoj potpori u poljoprivredi, ribarstvu i šumarstvu (NN 87/02, 177/03, 82/04, 12/05, 85/06, 141/06, 85/08, 4/09)
Zakon o šumskom reprodukcijском materijalu (NN 75/09)
Zakon o zračnom prometu (NN 69/09)
Zakon o javno-privatnom partnerstvu (NN 129/08)
Zakon o Fondu za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (NN 103/03)
Zakon o zaštiti okoliša (NN 110/07)
Zakon o izboru članova predstavničkih tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave (NN 44/05)
Zakon o strancima (NN 109/03, 182/04 – *novi zakon* 79/07)
Zakon o poštanskim uslugama (NN 88/09)
Zakon o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi (NN 33/01, 129/05, 109/07, 125/08, 39/09)
Zakon o obrani (NN 33/02, 58/02, 76/07, 153/09)
Zakon o oružju (NN 46/97, 27/99, 12/01, 19/02 – *novi zakon* – 63/07)
Zakon o Financijskoj policiji (NN 177/04)
Zakon o platnom prometu (NN 133/09)
Zakon o Poreznoj upravi (NN 67/01, 94/01, 177/04)
Zakon o vodama (NN 153/09)
Zakon o financiranju vodnog gospodarstva (NN 153/09)

- Zakon o genetski modificiranim organizmima (NN 70/05, 137/09)
Zakon o poljoprivredi (NN 149/09)
Zakon o uređenju tržišta poljoprivrednih proizvoda (NN 149/09)
Zakon o državnoj potpori poljoprivredi i ruralnom razvoju (NN 83/09)
Zakon o zaštiti prirode (NN 70/05, 139/08)
Zakon o strukturnoj potpori i uređenju tržišta u ribarstvu (NN 153/09)
Zakon o gnojivima i poboljšivačima tla (NN 163/03, 40/07)
Zakon o ekološkoj proizvodnji poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda (NN 12/01, 14/01, 79/07)
Zakon o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga (NN 173/03, 186/03, 76/07, 84/08)
Zakon o komunalnom gospodarstvu (NN 26/03, 82/04, 110/04, 178/04, 38/09, 79/09)
Zakon o otpadu (NN 178/04, 153/05, 111/06, 60/08, 87/09)
Zakon o zaštiti zraka (NN 178/04, 60/08)
Zakon o zaštiti osoba s duševnim smetnjama (NN 111/97, 27/098, 128/99, 79/02)
Zakon o službi u Oružanim snagama Republike Hrvatske (NN 33/02, 58/02, 175/03, 136/04, 76/07, 88/09, 124/09)
Zakon o proizvodnji, remontu i prometu naoružanja i vojne opreme (NN 33/02, 173/03, 146/08)
Zakon o lukama unutarnjih voda (NN 142/98, 65/02)
Zakon o sigurnosti u željezničkom prometu (NN 40/07)
Zakon o javnim cestama (NN 80/04, 138/06, 146/08, 38/09, 124/09, 153/09)
Zakon o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara (NN 69/99, 151/03, 157/03, 87/09)
Zakon o udrugama (NN 88/01, 11/02)
Zakon o lijekovima (NN 71/07, 45/09)
Zakon o prosvjetnoj inspekciji (NN 50/95, 73/97)
Zakon o bankama (novi zakon – NN 84/02, 141/06)
Zakon o veterinarstvu (novi zakon – NN 41/07, 155/08)

THE NEW LAW ON GENERAL
ADMINISTRATIVE PROCEDURE AND SPECIAL
ADMINISTRATIVE PROCEDURES

Summary

After the first Report on the situation with special administrative procedures of 2006, numerous laws were adopted or amended, thus increasing the number of such procedures from sixty-five to more than a hundred. These changes were followed by passing a new Law on General Administrative Procedure in 2009. Unfortunately, the new Law has not adopted some of the suggested solutions for reducing the number of special administrative procedures. Therefore, the only viable solution at the moment is to set up an expert work group that would continuously monitor the creation of new regulations and suggest the reduction of special administrative procedures to an acceptable level.

Key words: Law on General Administrative Procedure – Croatia, special administrative procedures, nomotechnics, legal security